

af, hvortil disse 34,000 Rbd. skulde anvendes, burde formentlig være uopdendigt, naar Forslaget er tiltraadt af hele Udvalget efter en Undersøgelse af de Grunde, som ere anførte for Bevillingen. Der er visse Ting, hvori Thinget pleier bona fide at følge Udvalget, og det vil vistnok ogsaa finde Sted her. Endringsforslaget under Nr. 64 angaar en Bevilling af 15,000 Rbd. til nogle pensionerede Militære, hvilken Sag er bekendt for Thinget. Paa Grund af en mangelfuld Redaktion af vedkommende Paragraf i Lønningsloven af 25de Juli 1867 er der blevet paalaagt de daværende pensionerede Militære. Kommuneafgifter, skjøndt de vare fritagne derfor i Forveien. Det var ingenlunde Lovgivningsmagtens Mening at tage en Begunstigelse bort fra disse Mænd, som de havde i Forveien, saa meget mindre som flere af dem vare afaaede med en temmelig ringe Pension ved Reduktionen efter Krigen, og saa meget mindre, kan jeg sige til, som man ikke en Gang ved Forandringen af Lønningsloven nedsatte de bestaaende Lønninger, selv om de ere større end dem, man normerer ved Lønningsloven, idet man giver det Overflydende som personligt Tillæg. Der fremkom imidlertid, da de Vedkommende besvaret ved Dom bleve tilpligtede efter Paragrafens Ord at betale Kommuneskat, et Andragende til Thinget, der blev henvist til Finantsudvalget, som anbefalede det til Ministeren, hvilken anbefaling Folkethinget saa godt som enstemmig tiltraadte. I Følge denne Henvisning har Ministeren da søgt nærmere Oplysning om dette Forhold og tror, at det hele Spørgsmaal kan afvikles ved det Bøvel, der her er nævnt. Nu kan det ganske vist være beklageligt, at vi skulle tilbagebetale og altsaa forare de paagjældende Kommuner et saadant Bøvel, men Retferdigheden mod de Paagjældende byder os vistnok at gaa ind derpaa; det har Udvalget ment, idet det har tiltraadt Krigsministerens Forslag, og der vil formentlig heller ikke derimod reises nogen Indvending fra det ærede Things Side. Jeg skal endnu forelig omtale det af Krigsministeren til § 22 stillede principale og subsidiaire Forslag angaaende Lønningsstillæg. Det er en gammel Bekjendt, thi det er det samme Spørgsmaal, som vi igaar forhandlede angaaende Lønningsstillæg for Premierlieutenanterne. Her foreligger jo Forslaget uden nogen formel Betænkelse, idet vi selvfølgelig maa gaa ud fra, at den høitagtede Krigsminister er enig med dem, der agte at stemme derfor, deri, at Tillægget tildeles de Vedkommende med udtrykelig Tilkendegivelse af, at det kun er for de paagjældende Finantsaar, og at de ikke have noget bestemt Saab om at kunne vente det længere, idet dette Spørgsmaal vil afhænge af hele den Stilling, hvori man kommer ved Revisionen af Lønningslovene. Med Hensyn til Realiteten, da kan jeg ikke udtale mig derom paa Udvalgets Begne, og jeg skal saa meget mindre gøre det

nu, som Forhandlingerne fra igaar vistnok staa i frisk Minde. Det første Forslag angaar, saa vidt jeg skjønner, Tillægget til samtlige Premierlieutenanter, og det subsidiaire Forslag angaar, saavidt jeg skjønner, Forhøielse for Halvdelen af hver Lønningsklasse; nærmere Oplysning faae vi jo nu af den høitagtede Krigsminister. Jeg skal, som sagt, ikke udtale mig om Realiteten, og naar den høitagtede Minister er enig i de Bemærkninger, jeg har gjort med Hensyn til det Formelle, saa ere de formelle Betænkelseheder med Hensyn til dette Spørgsmaal snerede.

Krigsministeren: De Forslag, der af mig ere stillede til § 22, ere allerede omtalte af Finantsudvalgets ærede Ordfører, det er dem, der tilfugte at tilvejebringe Tillæg til Expedienter i Krigsministeriet, Tillæg til private Saandværkere og Arbeidere i Artilleriet og Tillæg til den Godtgørelse. Beslagmedene faae for det udførte Beslag. Disse Forslag ere nærmere motiverede i de Bilag, der følge med Endringsforslagene, og da de ere tiltraadte af det ærede Udvalg, antager jeg, at det høie Thing er tilfredsstillet med de Oplysninger, der saaledes ere fremkomne. Der er igaar endvidere stillet af mig 2 andre Endringsforslag til § 22, nemlig et principalt og et subsidiaert. Det høie Thing vil erindre, at der i de foregaaende Dage her i Salen har været forhandlet Spørgsmaalet om et fast Tillæg til Hærens og Flaadens Premierlieutenanter. Ved de Forhandlinger, der have fundet Sted, har det vist sig, at det væsentlig var formelle Grunde, der have afholdt en Del af Thingets Medlemmer fra at kunne slutte sig til det Forslag, jeg tidligere havde stillet. Der kom igaar en Opfordring fra Finantsudvalgets ærede Formand til Krigsministeren om at ville stille tilsvarende Forslag til Finantsloven, og en Antydning af, at hvis de ikke bleve stillede af hans Side, vilde de blive forandret til de stillede fra hans Side. Jeg har troet at burde benytte denne Leilighed til igjen at bringe dette Spørgsmaal til Thingets Afgjørelse, og jeg har troet selv at burde stille disse Forslag, fordi det ellers kunde se ud, som om der fra min Side vilde være noget til Hinder for at modtage en saadan Bevilling paa en formelt forskjellig Maade fra den, jeg oprindeligt havde forslaaet. Det er af den Grund, jeg har stillet disse Forslag, og det er af Hensyn til de Udtalelser, der kom fra den ærede Formand for Finantsudvalget, at jeg ogsaa har troet at burde opstille det subsidiaire Forslag, skjøndt det vil være det høie Thing klart, at jeg naturligvis selv maa holde paa det principale. Jeg har troet i Genhold til de Udtalelser, der fremkom fra Finantsudvalgets ærede Formand, at det ikke vilde være fuldstændig korrekt fra min Side, naar jeg ikke stillede begge Forslag til Thingets Afgjørelse, men det er naturligvis det principale Forslag, jeg særdeles maa anbefale. Jeg maa